EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 14.7.2008
COM(2008) 456 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko atceļ antidempinga maksājumus, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 437/2004 uzlikti Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu importam

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Priekšlikuma konteksts	
	Priekšlikuma pamatojums un mērķi Šis priekšlikums attiecas uz to, kā procedūrā, kas skar Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu importu, piemēro Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (“pamatregula”).
	Vispārīgais konteksts Šis priekšlikums sagatavots, īstenojot pamatregulu un veicot izmeklēšanu saskaņā ar pamatregulā noteiktajām pamatprasībām un procedūras prasībām.
	Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā Padomes 2004. gada 8. marta Regula (EK) Nr. 437/2004, kas uzliek galīgo antidempinga maksājumu un nosaka to pagaidu maksājumu galīgo iekasēšanu, kas uzlikti Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu ievešanai.
	Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem Nepiemēro.
Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējums	
	Apspriešanās ar ieinteresētajām personām
	Procedūrā iesaistītajām ieinteresētajām personām jau ir bijusi iespēja aizstāvēt savas intereses izmeklēšanas laikā saskaņā ar pamatregulas noteikumiem.
	Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana
	Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.
	Ietekmes novērtējums Šis priekšlikums ir sagatavots, īstenojot pamatregulu. Pamatregulā nav paredzēts vispārējs ietekmes novērtējums, bet sniegts pilnīgs vērtējamo nosacījumu uzskaitījums.
Priekšlikuma juridiskie aspekti	
	Ierosināto pasākumu kopsavilkums Padome ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 437/2004 uzlika galīgo antidempinga maksājumu un noteica tā pagaidu maksājuma galīgu iekasēšanu, kas

	uzlikts Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu importam. Komisija 2007. gada 15. maijā sāka iepriekšminēto pasākumu starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu. Izmeklēšanā secināja, ka pārskatīšanas izmeklēšanas periodā dempings nav noticis un nav pazīmju, ka dempings varētu atsākties, ja pasākumus vairs nepiemērotu. Tādēļ Padomei ierosina pieņemt pievienoto regulas priekšlikumu.
	Juridiskais pamats Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005.
	Subsidiaritātes princips Priekšlikums ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.
	Proporcionalitātes princips Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.
	Rīcības forma ir aprakstīta iepriekš minētajā pamatregulā un neparedz valstu lēmumus.
	Netiek prasīts norādīt, kā līdz minimumam samazina un proporcionāli priekšlikuma mērķim sadala Kopienas, valstu valdību, reģionālo un vietējo varas iestāžu, uzņēmēju un pilsoņu finansiālo un administratīvo slogu.
	Juridisko instrumentu izvēle
	Ierosinātais juridiskais instruments: regula.
	Citi instrumenti nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ. Iepriekš minētā pamatregula neparedz alternatīvas.
Ietekme uz budžetu	
	Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko atceļ antidempinga maksājumus, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 437/2004 uzlikti Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu importam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis[1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. pantu un 11. panta 2. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

1. Spēkā esošie pasākumi

(1) Padome pēc antidempinga izmeklēšanas veikšanas ("sākotnējā izmeklēšana") ar Regulu (EK) Nr. 437/2004[2] uzlika galīgo antidempinga maksājumu Norvēģijas izcelsmes lielo varavīksnes foreļu ("LVF" vai "attiecīgais ražojums", kā noteikts 19. apsvērumā turpmāk) importam. Galīgo maksājumu noteica kā valsts mēroga procentuālo nodokli 19,9 % apmērā ("pašreizējie pasākumi").

2. Pieprasījums veikt pārskatīšanu un procedūras sākšana

(2) Komisija 2007. gada 12. martā saņēma pieprasījumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, ko iesniedza vairāki LVF ražotāji un eksportētāji – *Sjøtroll Havbruk AS*, *Lerøy Fossen AS*, *Firda Sjøfarmer AS, Coast Seafood AS*, *Hallvard Leroy AS* un *Sirena Norway AS* ("pieprasījuma iesniedzēji"), saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu.

(3) Pieprasījuma iesniedzēji ir snieguši sākotnēji šķietami ticamus pierādījumus tam, ka ir mainījušies apstākļi, pamatojoties uz kuriem tika noteikti pasākumi, un ka šīs pārmaiņas ir ilglaicīgas. Pieprasījuma iesniedzēji apgalvoja un sniedza sākotnēji šķietami ticamus pierādījumus tam, ka to eksporta cenas uz Kopienas tirgu ir ievērojami un būtiski lielākas nekā ražošanas cenas un izmaksas Norvēģijas tirgū. Pieprasījuma iesniedzēji arī apgalvoja, kas tas izraisītu dempinga samazinājumu, kas

---

[1] OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.).

[2] OV L 72, 11.3.2004., 23. lpp.

būtu ievērojami zemāks par pašreizējo pasākumu līmeni, tāpēc, lai neitralizētu dempingu, pasākumu piemērošana līdzšinējā apmērā vairs nav nepieciešama. Šo pierādījumu uzskatīja par pietiekamu, lai pamatotu procedūras sākšanu.

(4) Tādējādi Komisija, apspriedusies ar padomdevēju komiteju, publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*[3] ("paziņojums par procedūras sākšanu"), 2007. gada 15. maijā saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu sāka to spēkā esošo antidempinga pasākumu daļēju starpposma pārskatīšanu, kuri attiecas uz Norvēģijas izcelsmes LVF importu.

(5) Šajā pārskatīšanā pārbaudīja tikai dempinga aspektus, un tās mērķis bija novērtēt, vai spēkā esošie pasākumi ir jāturpina, jāatceļ vai jāgroza.

3. Procedūrā iesaistītās personas

(6) Komisija oficiāli paziņoja par procedūras sākšanu visiem zināmajiem eksportētājiem/ražotājiem Norvēģijā, tirgotājiem, importētājiem un apvienībām, par kurām bija zināms, ka tās ir iesaistītas, un Norvēģijas Karalistes pārstāvjiem. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstveidā darīt zināmu savu viedokli un paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā pieprasīt uzklausīšanu.

4. Pārbaude izlases veidā

(7) Paziņojuma par procedūras sākšanu 5. punkta a) apakšpunktā bija norādīts, ka Komisija saskaņā ar pamatregulas 17. pantu var nolemt piemērot pārbaudi izlases veidā. Atbildot uz pieprasījumu atbilstoši paziņojuma par procedūras sākšanu 5. punkta a) apakšpunkta i) iedaļai, 298 uzņēmumi, kuru produkcija veidoja vairāk nekā 70 % no apjoma, ko ieguva atbilstoši izsniegtajām ražošanas licencēm IP, noteiktajā termiņā sniedza pieprasīto informāciju. 123 no tiem bija LVF eksportētāji un/vai ražotāji. Eksports tika veikts tieši vai netieši ar saistītu un neatkarīgu tirgotāju starpniecību.

(8) Ņemot vērā iesaistīto uzņēmumu lielo skaitu, tika nolemts izmantot noteikumus par pārbaudi izlases veidā un šai nolūkā, apspriežoties ar Norvēģijas ražošanas nozares pārstāvjiem, tika izvēlēti ražošanas uzņēmumi, kuriem bija lielākie eksporta apjomi uz Kopienu (ražotāji eksportētāji).

(9) Saskaņā ar pamatregulas 17. pantu izvēlētajā izlasē bija iekļauts lielāks iespējamais reprezentatīvais eksporta apjoms, ko atvēlētajā laikā varēja pamatoti pārbaudīt.

(10) Uzņēmumi, kas nebija iekļauti izlasē, iesniedza pieprasījumu noteikt atsevišķu dempinga starpību. Tomēr, ņemot vērā pieprasījumu lielo skaitu un izlasē iekļauto uzņēmumu lielo skaitu, tika uzskatīts, ka šādu atsevišķu pārbaužu veikšana būtu pārāk apgrūtinoša pamatregulas 17. panta 3. punkta nozīmē un ka to dēļ nevarētu laikus pabeigt izmeklēšanu. Tādēļ pieprasījumus par atsevišķu dempinga starpību noteikšanu neņem vērā.

(11) Viens no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem paziņoja, ka tas nespēj atbildēt uz antidempinga anketas jautājumiem. Tāpēc šo ražotāju eksportētāju no izlases

[3] OV C 109, 15.5.2007., 23. lpp.

svītroja, un secinājumus attiecībā uz to saskaņā ar pamatregulas 18. pantu izdarīja, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

(12) Izmeklēšanā arī atklājās, ka divi citi izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji attiecīgo ražojumu, ko tie vai to saistītie uzņēmumi ražoja, pārskatīšanas izmeklēšanas periodā ("PIP") neeksportēja uz Kopienu. Tādēļ eksporta cena nebija pieejama un šiem ražotājiem eksportētājiem nevarēja noteikt dempinga starpību.

(13) Trīs galīgajā izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju produkcija PIP laikā veidoja apmēram 33 % no Norvēģijas LVF eksporta uz Kopienu un 31 % no produkcijas apjoma Norvēģijā, ko joprojām uzskatīja par reprezentatīvu.

(14) Saistībā ar importētājiem un lai Komisija varētu izlemt, vai ir vajadzīga pārbaude izlases veidā, saskaņā ar paziņojuma par procedūras sākšanu 5. panta a) apakšpunkta ii) iedaļu importētājiem Kopienā bija jāiesniedz šajā iedaļā norādītā informācija. Tikai trīs importētāji Kopienā aizpildīja atlases anketu. Ņemot vērā šo sadarboties gatavo importētāju nelielo skaitu, šajā gadījumā pārbaude izlases veidā nebija vajadzīga.

(15) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu dempinga noteikšanai. Tālab tā aicināja visas personas, par kurām bija zināms, ka tās ir iesaistītas, un visas pārējās personas, kas pašas par sevi informēja paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā, sadarboties šajā procedūrā un aizpildīt attiecīgās anketas.

(16) Komisija veica pārbaudes apmeklējumus uz vietas šādos uzņēmumos:

(a) ražotāji Norvēģijā

– *Marine Harvest AS*, Bergena, Norvēģija

– *Hallvard Leroy AS*, Bergena, Norvēģija

– *Sjotroll Havbruk AS*, Bekjarvīka, Norvēģija

– *Svanoy Havbruk AS*, Svanoibikta, Norvēģija

– *Hyen Laks AS*, Hēna, Novēģija

(b) saistītie tirgotāji Norvēģijā

– *Coast Seafood AS*, Maloja, Norvēģijā

– *Skaar Norway AS*, Flūre, Norvēģijā

(17) Tika uzklausītas visas ieinteresētās personas, kuras to pieprasīja un norādīja konkrētus iemeslus, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

5. Izmeklēšanas periods

(18) Dempinga izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam ("pārskatīšanas izmeklēšanas periods" jeb "PIP").

B. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

1. Attiecīgais ražojums

(19) Pārbaudāmais ražojums ir sākotnējā izmeklēšanā pārbaudītais ražojums, proti, Norvēģijas izcelsmes svaigas, dzesinātas vai saldētas lielās varavīksnes foreles (*Oncorhynchus Mykiss*), veselas zivis (ar galvu un žaunām, ķidātas, kas sver vairāk par 1,2 kg katra, vai bez galvas un žaunām, ķidātas, kas sver vairāk par 1 kg katra) vai filejas (kas sver vairāk par 0,4 kg katra) ("attiecīgais ražojums").

(20) Attiecīgo ražojumu patlaban klasificē ar KN kodiem 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 un 0304 29 15, kas atbilst dažādiem ražojuma veidiem (svaigas vai dzesinātas zivis, svaigas vai dzesinātas filejas, saldētas zivis un saldētas filejas).

2. Līdzīgais ražojums

(21) Kā konstatēts sākotnējā izmeklēšanā un apstiprināts šajā izmeklēšanā, attiecīgajam ražojumam un ražojumam, ko ražo un pārdod Norvēģijas tirgū, tika konstatētas vienas un tās pašas galvenās fiziskās īpašības un vienāds lietojums. Tāpēc tie bija uzskatāmi par līdzīgiem ražojumiem pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē. Tā kā šī pārskatīšana attiecās tikai uz dempingu, netika izdarīti secinājumi par ražojumu, ko Kopienas ražošanas nozare ražo un pārdod Kopienas tirgū.

C. DEMPINGS

1. Vispārīgā daļa

(22) Norvēģijas LVF ražotāji pārdeva attiecīgo ražojumu Kopienai tieši vai ar saistītu un nesaistītu tirgotāju starpniecību. Lai aprēķinātu eksporta cenu, izmantoja tikai nosakāmus pārdošanas apjomus, kas bija paredzēti Kopienas tirgum tieši vai ar tādu saistītu, atlasē iekļautu ražotāju eksportētāju uzņēmumu starpniecību, kuri atradās Norvēģijā.

2. Normālā vērtība

(23) Lai noteiktu normālo vērtību, Komisija vispirms par katru izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju noteica, vai tā attiecīgā ražojuma kopējos pārdošanas apjomus iekšzemes tirgū var uzskatīt par reprezentatīviem salīdzinājumā ar tā kopējiem pārdošanas apjomiem eksportam uz Kopienu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu pārdošanas apjomus iekšzemes tirgū uzskatīja par reprezentatīviem, ja katra ražotāja eksportētāja kopējie pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū bija vismaz 5% no tā kopējā pārdošanas apjoma eksportam uz Kopienu.

(24) Lai noteiktu, vai pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū bija reprezentatīvi, netika ņemti vērā pārdošanas apjomi nesaistītiem tirgotājiem, kuri atradās Norvēģijā PIP laikā, jo ar pilnu pārliecību nevarēja noteikt šo pārdošanas apjomu galamērķi. Izmeklēšana parādīja, ka pārsvarā šie pārdošanas apjomi patiesi bija paredzēti eksportam uz trešo valstu tirgiem un tāpēc netika pārdoti patēriņam iekšzemes tirgū.

(25) Pēc tam Komisija apzināja tos ražojuma veidus, kurus iekšzemes tirgū pārdod uzņēmumi, kuriem kopumā ir reprezentatīvi pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū, un kuri bija identiski vai tieši salīdzināmi ar eksportam uz Kopienu pārdotajiem veidiem.

(26) Konkrēta ražojuma veida pārdošanas apjomus iekšzemes tirgū uzskatīja par pietiekami reprezentatīviem, ja minētā ražojuma veida apjoms, ko pārskatīšanas izmeklēšanas periodā pārdeva iekšzemes tirgū, bija 5 % vai vairāk no salīdzināmā ražojuma veida kopapjoma, ko pārdeva eksportam uz Kopienu.

(27) Pārbaudīja arī to, vai var uzskatīt, ka katra attiecīgā ražojuma veida pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū reprezentatīvos daudzumos ir notikuši parastā tirdzniecības apritē pamatregulas 2. panta 4. punkta nozīmē. To veica, katra eksportētā ražojuma veida rentablās pārdošanas īpatsvaru, ko pārskata izmeklēšanas periodā veica neatkarīgiem pircējiem iekšzemes tirgū, nosakot šādi.

(28) Ja ražojuma veida pārdošanas apjoms, ko pārdod par neto pārdošanas cenu, kas vienāda vai lielāka par aprēķinātajām ražošanas izmaksām, bija vairāk nekā 80 % no minētā veida pārdošanas kopapjoma un ja minētā veida vidējā svērtā cena bija vienāda vai lielāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību noteica pēc faktiskajām cenām iekšzemes tirgū. Šo cenu aprēķināja kā vidējo svērto cenu no visu minētā veida pārdošanas apjomu cenām iekšzemes tirgū PIP laikā neatkarīgi no tā, vai pārdošana bija vai nebija rentabla.

(29) Ja ražojuma veida rentablās pārdošanas apjoms bija 80 % vai mazāk no minētā veida pārdošanas kopapjoma vai ja minētā veida vidējā svērtā cena bija mazāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību noteica pēc faktiskās cenas iekšzemes tirgū, ko aprēķināja kā minētā veida rentablās pārdošanas vidējo svērto cenu, ja šie pārdošanas apjomi veido 10 % vai vairāk no minētā veida pārdošanas kopapjoma.

(30) Ja ražojuma veida rentablās pārdošanas apjoms bija mazāks par 10% no minētā veida pārdošanas kopapjoma, uzskatīja, ka šā konkrētā veida cena iekšzemes tirgū nesniedz atbilstošu pamatu normālās vērtības noteikšanai.

(31) Gadījumos, kad normālās vērtības noteikšanai nevarēja izmantot cenas, par kādām ražotājs eksportētājs konkrēto ražojuma veidu pārdeva iekšzemes tirgū, bija jāpiemēro cita metode.

(32) Šajā ziņā vispirms pārbaudīja, vai normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu Norvēģijas ražotāju cenām iekšzemes tirgū saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punktu. Tā kā šajā gadījumā izlasē iekļauto grupu korporatīvā struktūra bija ļoti sarežģīta un diezgan atšķirīga, kas varētu būt ietekmējis ražotāja eksportētāja pārdošanas cenu iekšzemes tirgū, uzskatīja, ka šajā gadījumā citu ražotāju pārdošanas cenu izmantošana nav lietderīga, jo tas nedotu ticamākus rezultātus nekā tie, ko guva, izmantojot katra ražotāja eksportētāja sniegtos datus. Tāpēc normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu aprēķināja šādi.

(33) Normālo vērtību aprēķināja, eksportēto veidu ražotāja eksportētāja ražošanas izmaksām, kas vajadzības gadījumā tika koriģētas, pieskaitot samērīgu pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu (“PVA”) summu un samērīgu peļņas normu.

(34) PVA un peļņu visos gadījumos noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktā minētajām metodēm. Tālab Komisija pārbaudīja, vai radušās PVA izmaksas un katra attiecīgā ražotāja eksportētāja iekšzemes tirgū gūtā peļņa ir ticami dati.

(35) Vienam no trim attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem, attiecībā uz kuru bija jāaprēķina normālā vērtība, nebija reprezentatīvu pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū. Tāpēc 2. panta 6. punkta sākumdaļā aprakstīto metodi nevarēja izmantot.

(36) Tā kā pārējiem ražotājiem eksportētājiem parastajā tirdzniecības apritē bija reprezentatīvi pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū, šā ražotāja eksportētāja PVA izmaksas un peļņu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu, t.i., pamatojoties uz to faktisko summu vidējo svērto rādītāju, ko noteica citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem attiecībā uz līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanas apjomiem izcelsmes valsts tirgū.

3. Eksporta cena

(37) Visos gadījumos, kad attiecīgo ražojumu eksportēja neatkarīgiem pircējiem Kopienā, eksporta cenu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, proti, pamatojoties uz faktiski samaksātajām vai maksājamajām eksporta cenām.

(38) Ja pārdošanu eksportam veica ar saistītu importētāju starpniecību, eksporta cenu aprēķināja atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos ražojumus pirmo reizi tālāk pārdeva neatkarīgam pircējam, to pienācīgi koriģējot, lai iekļautu visas no importa līdz tālākpārdošanai radušās izmaksas un samērīgu PVA un peļņas normu. Šajā ziņā izmantoja saistīto importētāju faktiskās PVA izmaksas PIP laikā. Attiecībā uz peļņu, pamatojoties uz pieejamo informāciju un tā kā nebija citas ticamākas informācijas, tika noteikts, ka 2 % peļņa ir pieņemama šīs uzņēmējdarbības nozares importētājam.

(39) Kā minēts 24. apsvērumā iepriekš, gadījumos, kad pārdošanu veica ar nesaistītu tirgotāju starpniecību, bija neiespējami droši noteikt eksportētā ražojuma galamērķi. Tāpēc nevarēja konstatēt, vai konkrētā pārdošana veikta Kopienas vai kādas citas trešās valsts pircējam, un tādēļ tika nolemts neņemt vērā pārdošanas apjomus nesaistītiem tirgotājiem.

4. Salīdzinājums

(40) Normālās vērtības un eksporta cenu salīdzinājumu veica, par pamatu izmantojot ražotāja cenas.

(41) Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu tika veiktas korekcijas, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un to salīdzināmību. Atbilstošas korekcijas tika veiktas visos gadījumos, kad tās tika atzītas par pieņemamām, precīzām un pamatotām ar pārbaudītiem pierādījumiem. Pamatojoties uz šo, korekcijās iekļāva atlaides, komisijas, transporta, apdrošināšanas, pārkraušanas, iekraušanas un papildu izmaksas, ka arī iepakošanas, banku maksājumus, kredītu izmaksas un ievedmuitu.

5. Dempinga starpības

5.1. Izlasē iekļautie uzņēmumi

(42) Izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem aprēķināja individuālo dempinga starpību. Šiem uzņēmumiem katra uz Kopienu eksportētā attiecīgā ražojuma veida

vidējo svērto normālo vērtību salīdzināja ar attiecīgā ražojuma atbilstošā veida vidējo svērto eksporta cenu, kā paredzēts pamatregulas 2. panta 11. punktā.

(43) Ņemot vērā iepriekš minēto, dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas, izlasē iekļautajiem uzņēmumiem ir šādas:

Marine Harvest AS	**-12,1%**
Hallvard Leroy AS	**-3,3%**
Sjotroll Havbruk AS	**0,6%**

5.2. Valsts mēroga dempinga starpība

(44) Ņemot vērā to, ka visiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem noteiktās dempinga starpības bija *de minimis* un ka sadarbība šajā izmeklēšanā bija ļoti liela, tika uzskatīts, ka valsts mēroga dempinga starpība arī ir *de minimis*.

D. IZMAINĪTO APSTĀKĻU ILGLAICĪGUMS

1. Vispārīgā daļa

(45) Turpmāk saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu pārbaudīja, vai apstākļi PIP laikā, t.i., iepriekš norādītās dempinga starpības bijušas ilglaicīgas. Šajā ziņā īpaši tika pārbaudīti šādi elementi: i) normālās vērtības iespējamā attīstība, ii) ražošanas apjoma attīstība Norvēģijā un iii) LVF patēriņa attīstība Kopienas tirgū, iv) eksporta cenu un uz trešo valstu tirgiem nosūtīto apjomu attīstība, kā arī v) eksporta cenu un uz Kopienu nosūtīto apjomu attīstība.

2. Normālās vērtības attīstība

(46) Lai noteiktu normālās vērtības iespējamo attīstību un tā kā PIP laikā noteiktās normālās vērtības saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu bija jāaprēķina, pamatojoties uz tā ražotāja eksportētāja ražošanas izmaksām, kuram bija vislielākais eksporta apjoms uz EK, ražošanas izmaksu iespējamās attīstības Norvēģijā pārbaudi uzskatīja par atbilstošu iekšzemes tirgus cenu aizstāšanai.

(47) Šajā procesā pārbaudīja vairākus faktorus, kas ietekmē vienības izmaksu līmeni, piemēram, barības un zivju mazuļu izmaksas, kā arī Norvēģijas LVF ražošanas nozares apvienošanas ietekmi. Pirmkārt, izmeklēšanā atklājās, ka abi galvenie izmaksu elementi, barības un zivju mazuļu izmaksas, kas veido vairāk nekā 60 % no kopējām izmaksām, kopš sākotnējās izmeklēšanas ir samazinājušās un kopš PIP ir stabilizējušās. Nekas neliecināja par to, ka tās paredzamā nākotnē varētu ievērojami svārstīties. To apstiprināja izmeklēšanas laikā pārbaudītās barības cenas par 2008. gada pirmo ceturksni. Otrkārt, ražošanas nozares konsolidācija apjomradītu ietaupījumu dēļ veicināja izmaksu samazināšanos. Tādējādi no sākotnējās izmeklēšanas līdz pārskatīšanas izmeklēšanas periodam kopējās ražošanas izmaksas ir samazinājušās par aptuveni 12 %. Gaidāms, ka kopējās izmaksas tagad nostabilizēsies pārskatīšanas izmeklēšanas periodā konstatētajā līmenī.

(48) Tā kā PIP laikā noteiktās normālās vērtības ne vienmēr bija aprēķinātas šādi, tika pārbaudīts, vai pārdošanas cenas iekšzemes tirgū saglabāsies tai paša līmenī kā PIP laikā. Nebija nekādas informācijas par cenām Norvēģijas tirgū pēc PIP. Lai gan, pamatojoties uz publiski pieejamiem statistikas datiem, kas liecināja par cenu pieaugumu pēdējos gados, tika novērots, ka cenas Norvēģijas tirgū un eksporta cenas uz Kopienu ir līdzīgā līmenī un parasti sekoja vienai un tai pašai tendencei, balstoties uz šo informāciju, nevarēja izdarīt nozīmīgu secinājumu. Tāpēc bija grūti prognozēt, kā cenas iekšzemes tirgū attīstīsies turpmāk, taču varētu domāt, ka tās attīstīsies līdzīgi kā eksporta cenas uz Kopienu.

(49) Nobeigumā, ņemot vērā iepriekš minēto, tiek uzskatīts, ka nav pazīmju par to, ka normālā vērtība, balstoties uz produkcijas izmaksām, paredzamā nākotnē ievērojami pieaugs. No otras puses, normālās vērtības analīze, balstoties uz cenām iekšzemes tirgū, nesniedza skaidru priekšstatu par turpmāko cenu attīstību. Tālab, lai gan visaptverošu galīgu secinājumu nevar izdarīt, ir pazīmes, kas liecina, ka paredzamā nākotnē normālā vērtība diez vai būtiski palielināsies.

(50) Pēc informācijas izpaušanas Kopienas ražošanas nozare ("KRN") apgalvoja, ka attiecībā uz barību un zivju mazuļiem izdarītie secinājumi varētu būt kļūdaini. KRN apgalvoja, ka barības cena Somijā no 2001. līdz 2008. gadam ir palielinājusies par 36 % un ka Norvēģijā tās attīstība droši vien ir bijusi līdzīga. KRN arī apgalvoja, ka PIP laikā un pēc tam ir būtiski pieaugusi barības sastāvdaļu cena, norādot uz LVF ražošanas izmaksu palielinājumu Norvēģijā.

(51) Tā kā apgalvojumi par barības cenu Somijā netika pamatoti ar publisku vai pārbaudāmu informāciju, tie bija jānoraida. Kas attiecas uz barības sastāvdaļu cenu, netiek apstrīdēts, ka tā varētu būt palielinājusies. Tomēr, ņemot vērā dažādu barības sastāvdaļu aizstājamību, parasti dārgākas barības sastāvdaļas var aizstāt ar lētākām, un gaidāms, ka pat tad, ja konkrētu barības sastāvdaļu izmaksas būtu palielinājušās, tas būtu netieši ietekmējis kopējās barības izmaksas (un vēlāk kopējās ražošanas izmaksas), pat tad, ja kopējās barības izmaksas pieaug, šāds palielinājums noteikti būs lēnāks.

(52) KRN arī apgalvoja, ka saskaņā ar Norvēģijas statistiku zivju mazuļu vienības izmaksas no 2003. līdz 2006. gadam pieauga par 15,7 %. Tomēr šī statistika atklāja arī to, ka, aplūkojot ilgāku laikposmu, zivju mazuļu izmaksas pēdējos desmit gados ir svārstījušās un ka kopumā tās nav būtiski palielinājušās. Turklāt jānorāda, ka vidējās zivju mazuļu izmaksas, par kurām ziņoja KRN, neattiecās uz vidējo zivju mazuļu svaru, kas tomēr ir būtisks rādītājs, lai objektīvi novērtētu šīs izmaksas. Ievērojot iepriekš minēto, Kopienas ražošanas nozares izvirzītie argumenti par barības un zivju mazuļu cenām netika ņemti vērā, un tāpēc tika apstiprināti 49. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3. Ražošanas apjomu attīstība Norvēģijā

(53) Pretstatā Norvēģijas ieinteresēto personu izvirzītajiem argumentiem izmeklēšanā atklājās, ka attiecīgā produkta ražošanas apjoms Norvēģijā tuvākajā nākotnē varētu vēl vairāk palielināties. Lai gan šķiet, ka divi galvenie attiecīgā ražojuma ražotāji Norvēģijā ir patiešām nolēmuši pārtraukt attiecīgā ražojuma ražošanu, izmeklēšanā arī atklājās, ka citi LVF un lašu ražotāji bija iecerējuši pārtraukt lašu ražošanu un pievērsties LVF ražošanai.

(54) Norvēģijas iestāžu izsniegtās ražošanas licences attiecas gan uz šai pārskatīšanai pakļauto attiecīgo ražojumu (LVF), gan uz lašiem, un tās ierobežo šo divu produktu ražošanas apjomu. Lai gan gaidāms, ka līdz 2009. gadam jaunas licences netiks izsniegtas, individuālie ražotāji var lemt par ražošanas pārorientēšanu no lašu ražošanas uz LVF ražošanu (un *otrādi*) vienas un tās pašas licences ietvaros. Tomēr, ņemot vērā lašu un LVF relatīvo ražošanas apjomu (vienas licences ietvaros vidēji aptuveni 90 % izmanto lašu ražošanai, bet tikai 10 % – LVF ražošanai), ietekme, ko izraisītu lašu ražošanas pārorientēšana ar LVF ražošanu būtu daudz būtiskāka nekā tad, ja LVF ražošanu nomainītu lašu ražošana.

(55) Norvēģijas ieinteresētās personas apgalvoja, ka galvenie LVF ražotāji aizvien biežāk pārorientējās uz lašu ražošanu LVF un lašu bioloģisko atšķirību dēļ (piemēram, nozvejas biežums, īsāks zivju mazuļu izlaišanas periods), kas lašu ražošanu padarītu efektīvāku un tāpēc pievilcīgāku. Līdztekus tam, ka šo argumentu nepamatoja ar pierādījumiem, netika ņemts vērā arī tas, ka Norvēģijā jau daudzus gadus tiek sekmīgi ražotas LVF, lai gan šīs lašu un LVF bioloģiskās atšķirības ir pastāvējušas vienmēr. Netika tieši paskaidrots, kuri ir tie apstākļi, kas patlaban ražošanas stratēģiju maiņu darītu iespējamāku nekā agrāk. Tas arī bija pretrunā Norvēģijas LVF ražotāju cerībām, ka patēriņš pasaules tirgū varētu palielināties (skatīt 63. apsvērumu iepriekš). Tāpēc šis arguments bija jānoraida.

(56) Turklāt publiski pieejamā statistika rāda, ka zivju mazuļu skaits, kas 2008. gadā tika izlaists attiecīgā ražojuma ražošanai, ievērojami palielinājās, t.i., salīdzinājumā ar 2007. gadu – vismaz par 20%. Par ražošanas pieauguma tendenci liecina arī cita statistika (*SSB* – Norvēģijas statistika), kas laikposmā no 2003. līdz 2006. gadam uzrāda būtisku LVF mazuļu ražošanas apjoma palielinājumu (par 42 %) un pārdošanas apjoma palielinājumu (par 53 %).

(57) Visbeidzot, pierādījumi, ko, pamatojot savus argumentus, iesniedza Norvēģijas ieinteresētās personas, proti, ka biomasas līmenis samazinājās un ka tas varētu norādīt uz mazāku ikru produkciju nākotnē, bija nepilnīgi un balstījās uz daudziem pieņēmumiem. Tāpēc tie netika uzskatīti par pārliecinošiem.

(58) Tādēļ, pamatojoties uz iepriekš minēto, Norvēģijas ieinteresēto personu arguments par to, ka ražošanas apjomi Norvēģijas samazināsies, kopumā bija jānoraida.

(59) KRN apgalvoja, ka ražošana Norvēģijā varētu vēl vairāk palielināties pēc tam, kad 2009. gadā tiks izsniegtas jaunas ražošanas licences. Kā norādīts 54. apsvērumā iepriekš, gaidāms, ka jaunas licences tiks izsniegtas tikai 2009. gadā. Šajā ziņā uzskatīja, ka pat tad, ja 2009. gadā jaunas licences tiks izsniegtas, to skaits un papildu ražošanas apjoms aizvien nav zināmi. Turklāt licences attiecas gan uz lašu, gan foreļu ražošanu, un šajā posmā ir neiespējami pietiekami precīzi prognozēt, cik no katras licences tiks izmantots lašu un cik – foreļu ražošanai. Visbeidzot jānorāda, ka pat tad, ja jaunās licences tiks izsniegtas, ņemot vērā relatīvi garo ražošanas ciklu, tas nebūt nenozīmē tūlītēju ražošanas apjoma palielinājumu. Tāpēc šis arguments bija jānoraida.

(60) Norvēģijas Pārtikai paredzēto jūras dzīvnieku federācija un asociācija apstrīdēja apgalvojumu, ka foreļu ražošanas apjoms būtu palielinājies vai nākotnē palielinātos vēl vairāk, jo 2008. gada aprīlī kopējā biomasa un zivju skaits bija ievērojami mazāks nekā 2007. gada aprīlī. Šos apgalvojumus tomēr nevarēja pārbaudīt, un tie bija jānoraida.

(61) Pamatojoties uz iepriekš minēto, jāsecina, ka LVF ražošanas apjomi Norvēģijā paredzamā nākotnē varētu palielināties.

4. Kopienas patēriņa attīstība

(62) Jānorāda, ka šī izmeklēšana attiecās tikai uz dempingu, tāpēc nebija precīzu ziņu par Kopienas ražošanas nozares produkciju un LVF pārdošanas apjomiem Kopienas tirgū PIP laikā.

(63) Tomēr vairāki avoti apstiprināja prognozes, ka pieprasījums pēc zivju produktiem, tostarp pēc LVF, pasaules mērogā turpmāk ik gadu palielināsies par 5 %. Šāda plaukstoša tendence varētu būt novērojama arī Kopienā, lai gan nav sagaidāms, ka pieprasījums Kopienā uzņems visus papildu Norvēģijā saražotos LVF apjomus.

(64) Pēc informācijas paziņošanas Somijas Zivjaudzētāju asociācija ("*FFFA*") iebilda iepriekš minētajam secinājumam, norādot, ka pat tad, ja pieprasījums pēc zivīm pasaules mērogā palielinātos, Kopienā nebūtu papildu pieprasījuma pēc Norvēģijā saražotajām LVF. *FFFA* turklāt apgalvoja, ka jebkurš papildu pieprasījums varētu būt vērsts uz jaunām un eksotiskām zivju sugām nevis uz forelēm. Atbilstoši iepriekš 63. apsvērumā minētajam vairāki avoti norādīja uz LVF patēriņa pieaugumu, ko apstiprināja arī citas ieinteresētās personas, kuras pārstāvēja vairāku dalībvalstu un Norvēģijas zivju audzētājus. Tā kā *FFFA* neiesniedza nekādu informāciju vai pierādījumus, kas pamatotu šos apgalvojumus, tie bija jānoraida.

5. Eksporta uz trešo valstu tirgiem cenu un apjoma attīstība

(65) Izmeklēšana parādīja, ka Norvēģijas galvenie eksporta tirgi ir Krievijā un mazākā mērā Japānā, kam kopumā bija paredzēti apmēram 57 % no Norvēģijas LVF eksporta, savukārt tikai 13 % no Norvēģijas eksporta 2007. gadā bija paredzēti nosūtīšanai uz Kopienu. Apmēram 14% no visa Norvēģijas LVF eksporta tai pašā gadā bija paredzēti Ukrainai un Taivānai.

(66) Pasaules tirgū Norvēģijas eksports konkurē ar Čīles eksportu, Čīle ir lielākais LVF eksportētājs pasaulē, kura ražošanas un eksporta apjomi pārsniedz Norvēģijas ražošanas un eksporta apjomus.

(67) Tomēr, ievērojot pieaugošo pieprasījumu, pēdējos gados ir ievērojami palielinājušies Norvēģijas eksporta apjomi ne vien uz Krieviju, bet arī uz Ukrainu — no 8 600 tonnām 2002. gadā līdz 31 500 tonnām 2007. gadā. Šo tendenci apstiprina jaunākā statistika, saskaņā ar kuru ievērojami Čīles un Norvēģijas LVF papildu apjomi tiek eksportēti uz Krieviju.

(68) Kā norādīts 65. apsvērumā, izmeklēšana parādīja, ka Krievija ir kļuvusi par galveno Norvēģijas ražotāju eksporta tirgu. Līdztekus ievērojamam eksporta apjoma palielinājumam uz Krieviju 2007. gadā varēja vērot arī to, ka saldētu foreļu pārdošanu nomainīja svaigu foreļu pārdošana. Tas liecina par Norvēģijas ražotāju vēlmi apmierināt Krievijas pircēju vajadzības, kuri labprātāk izvēlas svaigus produktus, tādējādi demonstrējot Norvēģijas ražotāju eksportētāju lielo interesi par strauji plaukstošo Krievijas tirgu.

(69) Norvēģijas eksports uz Japāna no 2006. līdz 2007. gadam norāda uz lejupejošu tendenci, proti, tas samazinājās no 10 877 tonnām līdz 6 661 tonnām jeb par 39 %.

Līdzīgi kā gadījumā ar Krieviju arī Japānas tirgū Norvēģijas imports konkurē ar Čīles importu. Čīle spēja ievērojami palielināt eksporta apjomus uz Japānu. Tomēr, lai izdarītu konkrētākus secinājumus, būtu jāaplūko ilgāks laikposms. Pamatojoties uz Komisijas dienestu rīcībā esošo informāciju, šādu secinājumu tomēr nevar izdarīt.

(70) Tika konstatēts, ka PIP laikā Norvēģijas eksporta cenas uz trešo valstu tirgiem bija (vidēji par 8,6 %) augstākas nekā eksporta cenas uz Kopienu. Tomēr statistika, kas aptver laikposmu pēc PIP, liecina par lejupejošu cenu tendenci arī Norvēģijas tradicionālajos eksporta tirgos. Vidējās Norvēģijas eksporta cenas uz Krieviju no 2006. līdz 2007. gadam svārstījās no 34,70 NOK par kg līdz 24,22 NOK par kg, kas lielā mērā izskaidrojams ar pārorientēšanos no saldētu foreļu pārdošanas uz svaigu foreļu pārdošanu, kuras bija lētākas, kā arī ar starptautisko konkurenci. Līdzīgi eksporta cenas uz Japānu svārstījās vidēji no 33,26 NOK par kg 2006. gadā līdz 29,79 NOK par kg. Lai gan noticis šāds samazinājums, 2007. gadā eksporta cenas uz Eiropas Kopienu joprojām bija vidēji par 4 % zemākas nekā eksporta cenas uz Japānu un Krieviju. Šī tendence ir apstiprināta arī attiecībā uz 2008. gada sākumu.

(71) Situācijā, kad pieprasījums pasaules tirgū aizvien pieaug, ņemot vērā galvenā plaukstošā tirgus (Krievijas) pievilcīgumu (augstākas cenas) un nepārtrauktu pieprasījuma pieaugumu citos tirgos, piemēram, Ukrainā un Tālo Austrumu valstīs, kur Norvēģijas izcelsmes LVF eksports pēdējos gados ir palielinājies, LVF papildu apjomi droši vien lielākoties tiks nosūtīti un uzņemti šajos tirgos.

(72) Pēc informācijas paziņošanas KRN apgalvoja, ka Norvēģijā ir lieli saldētu LVF krājumi, kuri būtu jāņem vērā, analizējot iespējamo eksporta apjomu attīstību Kopienā. Tomēr KRN nesniedza nekādus pierādījumus tam, ka šādi lieli krājumi pastāv. Tāpēc šo apgalvojumu uzskatīja par spekulatīvu. Turklāt jānorāda, ka lielāko LVF ražotāju eksportētāju telpās Norvēģijā notika pārbaudes apmeklējumi, bet šādi lieli krājumi netika konstatēti. Tādēļ šis apgalvojums bija noraidāms.

(73) KRN arī apgalvoja, ka Krievijas LVF produkcijas apjoms aizvien pieaug un ka, iespējams, Krievijas iestādes ieviesīs papildu muitas nodokļus Norvēģijas LVF, lai aizsargātu Krievijas LVF produkciju. Savukārt citi LVF ražotāji apgalvoja, ka Norvēģijas LVF ražotāji ir atkarīgi no Krievijas tirgus un ka tad, ja piekļuve Krievijas tirgum tiktu ierobežota šā tirgus neprognozējamības dēļ, būtiski LVF apjomi tiktu novirzīti uz Kopienu.

(74) Tāpat kā iepriekš, šie apgalvojumi netika pamatoti ar pierādījumiem un tika uzskatīti par spekulatīviem. Tādējādi nebija pamata pieņemt, ka pašreizējais plaukstošais Krievijas tirgus ierobežotu Norvēģijas eksporta uzņemšanu. Turklāt jānorāda, ka atbilstoši iepriekš 65. apsvērumā minētajam paplašinās arī citi trešo valstu, piemēram, Ukrainas un Tālo Austrumu tirgus un ka Norvēģijas eksports šajās valstīs ir patiešām palielinājies. Tāpēc arguments par to, ka Norvēģija ir atkarīga vienīgi no eksporta uz Krieviju, bija jānoraida.

6. Eksporta uz Kopienu cenu un apjoma attīstība

(75) Informācija par cenām, kas pieejama saistībā ar eksporta apjomiem uz Kopienu, liecina, ka no 2006. līdz 2007. gadam vidējās eksporta cenas ir svārstījušās – vidēji no 4,02 EUR par kg 2006. gadā līdz vidēji 2,87 EUR par kg 2007. gadā. Tomēr statistika

par laikposmu kopš 2007. gada pēdējā ceturkšņa līdz 2008. gada sākumam liecina, ka šī tendence ir apstājusies un ka cenas ir stabilizējušās.

(76) Kā norādīts 71. apsvērumā minētajā analīzē, laikā, kad vērojama tirgu paplašināšanās, maz ticams, ka, pasākumus atceļot, palielinātais LVF ražošanas apjoms Norvēģijā tiks pilnībā novirzīts uz Kopienu. Pieprasījums visā pasaulē palielinās, Norvēģijas eksports jau ir nostabilizējies vairāku trešo valstu tirgos un gaidāms, ka tas vēl vairāk palielināsies. Neraugoties uz Čīles eksporta radīto konkurenci, lai gan relatīvā izteiksmē Norvēģija dažos tirgos ir zaudējusi tirgus daļu par labu Čīlei, tās eksports uz lielāko daļu šo valstu absolūtā izteiksmē ir palielinājies un gaidāms, ka, ņemot vērā stāvokli pasaules tirgū, tas vēl vairāk pieaugs.

(77) Attiecībā uz Kopienas tirgu, kā norādīts 63. apsvērumā iepriekš, LVF patēriņš varētu palielināties, tādējādi Kopienas tirgus spēs uzņemt lielākus importa daudzumus bez vajadzības ievērojamu mainīt cenas. Turklāt jānorāda, ka konkurence starp Norvēģijas un Čīles importu ir spēcīga ne vien citu trešo valstu tirgos, bet arī Kopienas tirgū. Tāpēc nav skaidru norāžu par to, ka Norvēģijas importa apjomi Kopienā patiešām būtiski palielināsies, ja pasākumus ļautu pārtraukt.

(78) Ņemot vērā gaidāmo patēriņa palielinājumu un stāvokli pasaules tirgū, kā aprakstīts iepriekš, nevar secināt, ka Kopienas tirgū ir pārprodukcijas draudi, kam varētu sekot ievērojama cenu pazemināšanās.

(79) Tāpēc tika secināts, ka stāvoklis attiecībā uz eksporta cenām un ražošanas apjomu PIP laikā ir ilglaicīgs.

(80) Pēc informācijas paziņošanas KRN apgalvoja, ka eksporta cenas uz Somiju PIP laikā un pēc tam ir ievērojami samazinājušās un ka LVF eksporta cena uz Somiju kopš 2007. gada jūlija ir bijusi zem pašizmaksas.

(81) Vispirms jānorāda, ka Norvēģijā ražoto LVF izmaksas, ko aplēsa KRN, bija pārspīlētas un neatbilda faktiski pārbaudē konstatētajām audzēšanas un ražošanas izmaksām pārbaudītajos uzņēmumos. Kas attiecas uz eksporta cenu līmeni un lai gan Somija importē ievērojamu daļu no Norvēģijas eksportam uz Kopienu paredzētā kopapjoma, ievērojami daudzumi tiek eksportēti arī uz Zviedriju un Dāniju, kur vidējā eksporta cena bija augstāka. Tā kā novērtēšana jāveic Kopienas mērogā, jāņem vērā vidējās eksporta cenas uz visām Kopienas valstīm. Balstoties uz šo informāciju, iepriekš 75. apsvērumā izdarītais secinājums par to, ka eksporta cenas uz Kopienu 2008. gada sākumā kopumā ir stabilizējušas, tāpēc tiek apstiprināts.

7. Secinājums

(82) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka dempinga starpības ir *de minimis*.

(83) Izmeklēšana arī liecina, ka attiecīgā ražojuma ražošanas jauda Norvēģijā, iespējams, palielināsies. Tomēr izmeklēšanā turpmāk atklājās, ka lai gan gaidāmā patēriņa apjoma pieauguma dēļ daži lielāki daudzumi var būt pārorientēti uz Kopienu, liela palielinātā ražošanas apjoma daļa, iespējams, nonāks citu trešo valstu tirgos. Droši vien palielināsies arī patēriņš Kopienas tirgū, kas spēs uzņemt potenciālo importa palielinājumu, tāpēc ievērojams pārpalikums nav gaidāms.

(84) Turklāt, lai gan Kopienas cenas liecināja par lejupejošu tendenci, tā pēc PIP, kad cenas stabilizējās, nav apstiprinājusies. Pamatojoties uz iepriekš minēto, proti, patēriņa palielināšanos un pārprodukcijas draudu neesamību, maz ticams, ka cenu spiediens Kopienā varētu palielināties.

(85) Tāpēc jāsecina, ka apstākļi, pamatojoties uz kuriem PIP laikā aprēķināja dempinga starpības, ir ilglaicīgi.

(86) Tādēļ pašreizējā starpposma pārskatīšana ir jāizbeidz un galīgie antidempinga pasākumi ir jāatceļ.

F. INFORMĀCIJAS PAZIŅOŠANA

(87) Ieinteresētās personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem bija iecerēts izbeigt šo starpposma pārskatīšanu. Visām personām tika dota iespēja izteikt viedokli. Tika ņemti vērā likumīgi un ar pierādījumiem pamatoti šo personu apsvērumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

Vienīgais pants

Ar šo izbeidz saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu sākto daļējo starpposma pārskatīšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kas piemērojami to Norvēģijas izcelsmes svaigu, dzesinātu vai saldētu lielo varavīksnes foreļu (*Oncorhynchus Mykiss*), veselu zivju (ar galvu un žaunām, ķidātas, kas sver vairāk par 1,2 kg katra, vai bez galvas un žaunām, ķidātas, kas sver vairāk par 1 kg katra) vai fileju (kas sver vairāk par 0,4 kg katra) importam, kuras patlaban klasificē ar KN kodiem 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 un 0304 29 15, un atceļ Norvēģijas izcelsmes importam patlaban piemērojamos pasākumus.

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, [..]

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
[...]